

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΒ'. 909

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΥ

Πέμπτη 28 'Ιουνίου 1934

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΣΑΡΡΟΣ

Ὁ πρὸ δεκαήμερου ἀφίχθεις ἐνταῦθα, μετὰ τῆς ἐριτίμου συζήτου του, ἀξιότιμος Κος Δημ. Σάρρος, ἐκπαιδευτικὸς Σύμβουλος πρῶην Γυμνασιάρχης ἐν Ἀδριανουπόλει, Κωνσταντινουπόλει καὶ Κέρκυρᾳ, συγγραφεὺς σπουδαιοτάτων διὰ τὴν Ἑπείρον συγγραμμάτων, καὶ ἀριστος ἐκλαϊκευτὴς τῶν τραγῳδιῶν τοῦ Σοφοκλέους καὶ τοῦ Εὐριπίδου εἰς τὴν δημοτικὴν μας γλῶσσαν, τὸ ἐκλεκτότερον ἐκ τῶν ἐπιζώντων τοῦτο τέκνοντο εὐάνδρου Ζαγορίου, ὅπως παραστή εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα Πενταταξίου Διδασκαλείου Ἰωαννίνων, ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ συγκινήσῃ σύμπαντα τὸν ἐνταῦθα διδασκαλικὸν καὶ μαθητικὸν Κόσμον. Καὶ πολὺ μάλιστα δικαίως, διότι ὁ Κος Σάρρος, ἐκ τῆς ὑψηλῆς τοῦ θέσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου, ὑπῆρξεν ὁ προστάτης πάντος Ἑπειρώτου, ἐχόντος ἀνάγκην τῆς ὑποστηρίξεως αὐτοῦ.

Ὁμολογουμένως δὲ, κἀναίς ἄλλος, εἴτε Ἑπειρώτης, εἴτε μὴ τοιοῦτος, εὖ ἀνεθουσίαζε καὶ εὖ συνεκίνησε τὸν ἐκπαιδευτικὸν Κόσμον ὅσον ὁ Κος Δημ. Σάρρος, ἐπιβαλλόμενος εἰς αὐτὸν οὐχὶ τόσον διὰ τοῦ ὕψους τοῦ ἀξιώματος, τὸ ὅποιον ἔχουν καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ διὰ τῶν εὐρυτάτων γνώσεών του, καὶ τῆς μεγάλης ἀξίας τῶν συγγραμμάτων του.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε καὶ ἡ ἐκ Ζαγορίου καταγωγὴ τοῦ Κου Σάρρου τοῦ περισσότερον ἀνεπτυγμένου καὶ τοῦ περισσότερον πεπολιτισμένου τμήματος τῆς Ἑπείρου, τοῦ ὁποίου οἱ καὶ τοῖχοι, εἰς βαιμόνιοι Ζαγορήσιοι πρωτεύουν ἐν τῇ Ἑπειρωτικῇ Πρωτεύουσῃ εἰς ὅλους τοὺς κοινωνικοὺς κλάδους, εἴτε ὡς ἱατροί, εἴτε ὡς φαρμακοποιοί, εἴτε ὡς δικηγόροι, εἴτε ὡς διδάσκαλοι καὶ καθηγηταί, εἴτε ὡς ἑμποροὶ, εἴτε ὡς οἴου δήποτε εἰδους ἐπαγγελματίαι, καὶ δὲ τὰν ὅλων τι οἱ Ζαγορήσιοι τῶν Ἰωαννίνων, τὸ μίσηται εὐμπασιᾷ ἢ ἑπείρος.

Οἱ Ζαγορήσιοι λατρεύουν τὸν Κον Σάρρον ὡς Πανηπειρώτην, διότι εἶναι ὁ ντὼς Πανηπειρώτης ὁ Κος Σάρρος, ἀλλὰ τὸν λατρεύουν περισσότερον, διότι εἶναι Ζαγορήσιος, καὶ τοῦτο εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἀρετὴ τῶν Ζαγορησίων, ἡ ὁποία λαίπεται ἀπὸ κάθε ἄλλο τμήμα τῆς Ἑπείρου εἰς τοιοῦτον βαθμόν.

Ἀναλαβὼν τὰ καθήκοντά του ὡς ἀπεσταλμένος ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ἔφερεν εἰς πέρας αὐτὰ, μετ' ὧν τῆς ἀπαιτουμένης ἀκριβείας, ἀλλ' ἐλάμπρυνε μετὰ τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν του, ἐκτός τῆς ἐπισήμου ἀποστολῆς του, καὶ ὡς λόγιος Σάρρος... Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου μᾶς ἔδωκε τὴν ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασίν του τῆς Ἑκάβης τοῦ Εὐριπίδου, διότι δὲν ἐθαυμάζετο κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην ὁ μέγας τραγικὸς τῆς Ἀρχαιότητος, ἀλλὰ, οὐν αὐτῷ, καὶ ὁ μέγας ἐρμηνευτὴς τοῦ ὁ Δημήτριος Σάρρος. Τὸ δικαίωτόν του ἐγκώμιον τοῦ Κου Σάρρου ἐπλεξε ἀπὸ τῆς σκηπῆς τῆς νυκτὸς ἐκείνης, παρουσίᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κου Κ. Καλκάνη τοῦ Διοικητοῦ τῆς VIII Μεραρχίας Ἑπείρου Στρατηγοῦ Κου Δ. Πολίτη, τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ μεγάλου καὶ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κου Κου Σπυρίδωνος Πανοσιολογιωτάτου Πρωτοσυγκέλλου Κου Εὐσταθίου, τοῦ λαοφιλήτου Δημάρχου Ἰωαννίνων Κου Δημ. Π. Βλαχλείδη δὲ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ Κόσμου τῶν Ἰωαννίνων, καὶ συμπάσης τῆς πεφωτισμένης Κοινωνίας τῆς Πρωτεύουσος τῆς Ἑπείρου.

Τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν ὁ Κος Σάρρος ἠελέησε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν Κυριακὴν ἀργίαν, διὰ θαυμοσίας διαλέξεως, τὴν ὁποῖαν εἶχον ἡμεῖς ἀναγγεῖλαι, περὶ τοῦ «πὼς εἶδε καὶ πὼς ἐτραγούδησεν ὁ Λόρδος Βύρων τὴν Ἑπείρον», ἐν τῇ ζωσιμαίᾳ Σχολῇ, παραστάντων τῶν Γενικοῦ Διοικητοῦ Ὑπουργοῦ Κου Ε. Καλκάνη, τοῦ Διοικητοῦ τῆς VIII Μεραρχίας Ἑπείρου Στρατηγοῦ Κου Δ. Πολίτη, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἀπουσιαζόντος Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κου Σπυρίδωνος, Πρωτοσυγκέλλου καὶ Εὐσταθίου, ἀπαξάπαντος τοῦ διδασκαλικοῦ καὶ καθηγητικοῦ Κόσμου, μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν ἀνωτέρων τάξεων, ἱατρῶν, φαρμακοποιῶν, δικηγόρων καὶ τῆς ἐκλεκτοτέρας παρ' ἡμῖν Κοινωνίας, μετὰ εὐχαρίαν τὸν καθηγητὴν κ. Ἀλέξ. Σακελλίωνα, εἰς ὃν ὀφείλεται καὶ ἡ ἀπαράμιλλος τάξις.

Ὁ Κος Σάρρος ἠελέησε τῆς διαλέξεώς του, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν μικρὸς μαθητὴς καὶ αὐτὸς τῆς νεοαῶς Ζωσιμαίας ἐφοῖτα εἰς τὴν Α' Γυμνασίον, μὴ φανταζόμενος ποτὲ ὅτι θὰ ἤρχετο ἐποχὴ, καθ' ἣν μίαν ἡμέραν θὰ ἐξελλίσσεται εἰς μέγαν συγγραφέα, καὶ εἰς ταγὸν τῆς ἑλληνικῆς Παιδείας.

Ὁ Κος Σάρρος παρέλαβε τὸν Λόρδον

Βύρωνα μείρακα 22 ἐτῶν τῷ 1812 μᾶς τὸν ἔφερεν εἰς τὰ Γιάννινά μας, τὸν μετῴφην εἰς τὴν ἐξακουστὴν Μοῦσῃν τοῦ Προφῆτου Ἠλίου τῆς Ζίτσης, ἐκείθεν εἰς τὸ Δελβινάκι τοῦ Παγωνίου καὶ ἐκείθεν πάλιν εἰς Λιμποχώρον καὶ ἐκ Λιμποχώρου εἰς Τεπελένι, πρὸς συνάντησιν τοῦ Ἀλῆ πασῖα, μᾶς τὸν ἐπανεφέρειν ἐνταῦθα καὶ ἐντεύθεν τὸν ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν Ἑλλάδα, μέχρι τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀπὸ τοῦ Κον Σάρρον μανθάνομεν ὅτι ὁ Ἀλῆ — πασῖας ἔφερε γυναικά καὶ ἔφερε ἑφουστάνελλαν καὶ πλείστα ἄλλα ἄγνωστά μας πράγματα.

Τέλος μᾶς ἀνέγνωσε εἰς ἀριστοτεχνικὴν ἔμμετρον μετάφρασιν ὅλα τὰ μέρη βυρωνίου ἔπους «Τοιότλην Χάρολντ» αἵτινα ἀφοροῦν τὴν Ἑπείρον καὶ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα, καταχειρσροτηθεῖς.

Ἀεχθεὶς τὰ ἐγκάρδια συγκαταθήρια τῶν ἐπισήμων καὶ ὅλων τῶν παραστάντων εἰς τὴν διάλεξίν του, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἱερὰν Μοῦσῃν τοῦ Βελλὰ, κληθεὶς ἐκεῖ εἰς γεῦμα παρὰ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Κου Κου Σπυρίδωνος ἱπανακάνας τὴν νύκτα.

Τὴν ἐπαύριον Δευτέραν συνώδευσε τὰς μικρὰς τάξεις τῶν Παιδευτικῶν τῆς πόλεως μᾶς εἰς τὴν Νῆσον τῆς λίμνης, ἢ πανακάμψας τὸ ἑσπέρας, τὴν ἐπαύριον Τρίτην ἀνεχώρησε, μετοβὰς εἰς Βίτοσαν τοῦ Ζαγορίου, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κλεισμένου μεγάλου Ἀρχοντικοῦ του, ἱπανακάμψας ἐκείθεν τὸ ἑσπέρας τῆς ἐπαύριον Τετάρτης καὶ ἀναχωρήσας τὴν αὐτὴν νύκτα δι' Ἀθήνας, μέσον Προβέξης, καὶ ἐκείθεν εἰς Λάρισα ὅπου παραστῇ καὶ αὐτόθι εἰς τὰς ἐξετάσεις διαφόρων ἀνωτέρων Σχολείων, ὅπου καὶ ἐνταῦθα ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἐπρεπε περισσότερὰ νὰ γράψωμεν περὶ τῶν μετασχευῶν καὶ τόσον ἐπιτυχῶς ὡς εἰς τὴν παράστασιν τῆς Ἑκάβης καὶ μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου τῆς Λέων, ἀλλ' οὐτε ὁ χρόνος τῆς «Ἑλευθερίας», ἐπέτρεπε τοῦτο, οὐτε ὁ χρόνος, καθ' ὅσον ἡ μὲν παράστασις ἐδόθη τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου, τὴν Κυριακὴν δὲν ἐργάζοντο οἱ τυπογράφοι, ἡ δὲ «Ἑλευθερία» ἐκτυπῆται τὴν πρωτὴν αὐτῆς Δευτέραν.

Συμπληροῦντες τὰ μετὰ τῆς «Ἑλευθερίας» τῆς παρελθούσης Δευτέρας, προσθέτομεν ἑ ἀκόλουθα:

Ἀνομιλῆς τῆς σκηπῆς τὸ ἀκοσμητικόν, κυριολεκτικότερον τὸ θεατηρικόν ἐδρέθη πρὸς μίαν ζώσης εἰκόνας, ἣν οἱ ἀνῶντοι ἐκ τῶν ἑλλήνων ἀνομάζουν ταμπλώ, καὶ τῆς εἰκόνας μετέσχον αἱ ἀκόλουθοι μαθήτριάς τῆς Αἰδῶς Εἰρηνῆς Γκοβόδη παλλούσης τὸν ἔμγον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Μίτσα Χαρδαβέλλα, Λουκία Χρυσοβιτισινοῦ, Εὐμορφία Κασιάνου, Ἀρτεμὶς Σακελλαρίδου, Ἀθηνά Τζαμίχα, Εὐτυχία Λάμπρου, Σοφία Χατζή, Ἀλεξάνδρα Κουμπλομάτη, Κική Σταμπολινῆ, Δις Καραγιώργη, καὶ Σαπφὼ Κυρήκου.

ὑπεδόθησαν τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος αἱ ἐξῆς μαθήτριάς, ἀριστὰ ἐπιτυχῶσαι: Σοφὴ Παγκρατίου ὡς Ἑκάβη, Μίτσα Χαρδαβέλλα ὡς Πολυένη, Μαρία Γκουσγκούνη ὡς Ἀθήνη.

Ἀλεξάν. Κουμπλομάτη ὡς Φάντασμα τοῦ Πολυδῶρου.

Θάλεια Παπακώστα ὡς Ὀδυσσεὺς, Ἑλένη Παπηνικολάου ὡς Ἀγομέμνων, Ἀρτεμὶς Τσαπάρη ὡς Πολύβιος, Ἀλκίς Σακελλαρίδου ὡς Πολυμήτωρ, Εὐτυχία Λάμπρου ὡς Ἀρχαία Ἑλληνὶς συνοδεύουσα τὴν Ἑκάβην. Σοφία Χατζή ἐπίσης.

(Παραλείψαμεν τὰς ἀκολούθους, λόγῳ στενότητος χώρου).

Τὸ χορὸν τοῦ δράματος μετέσχον ἀκόλουθοι μαθήτριάς κορυφαίαις: Εἰρήνη Γκοβόδη καὶ Λουκία Χρυσοβιτισινοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη τοῦ χοροῦ αἱ μαθήτριάς: Κωστούλα Μέλῃ, Ἑρμιόνη Καλοφάνου, Δις Καραγιώργη, Σαπφὼ Κυρήκου, Ἀθηνά Τζαμίχα, Δις Χαρδαβέλλα, Κική Σταμπολινῆ καὶ Ἀριάδνη Ζαμπίρα.

Ὡς πελοποῦροι παρέστησαν αἱ μαθήτριάς Σοφὴ Παγκρατίου, Εἰρήνη Γκοβόδη, Μίτσα Χαρδαβέλλα, Κωστούλα Μέλῃ, Λουκία Χρυσοβιτισινοῦ, Εὐμορφία Κασιάνου, Ἀλκίς Σακελλαρίδου, Θάλεια Παπακώστα, Κική Σταμπολινῆ, καὶ Σαπφὼ Κυρήκου.

Αἱ αὐταὶ μετέσχον καὶ τοῦ χοροῦ τῶν Καραϊσίδων.

Ὅλαι αἱ μαθήτριάς ἔπαιξαν φιλοτιμότητα, ὅλαι ἦσαν ὁραταὶ καὶ κάμναι ἄσκημν, καὶ ὅλαι ἐχειροκροτήθησαν δικαίως. Ἐνὰ ὅμως δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐννοήσωμεν τι δουλειὰ ἐχόντες τοὺς γενεὲς Κωνστ. Σακελλαρίδου καὶ Ἰωάν. Παγκρατίου; Ἀνὴν νομίζετ' ὁ Γυμνασιάρχης κ. Δημ. Σακελλαρίδης ὅτι ἡ παρουσία ἀρρένων ἐντὸς ἀνδρῶν παρενεργώγει εἶναι βεβήλωσις;

Ὁ διδάξας τὸ δράμα Γυμνασιάρχης κ. Δ. Σακελλαρίδης, δὲν ἐπρόκειτο νὰ βαθμολογήσῃ, θὰ ἤξιούτο τοῦ βαθμοῦ ἀρίστης.

Τὸ κλεισιμὸν τῆς παραστάσεως, διὰ τοῦ ἐμμετροῦ λόγου τοῦ κ. Γυμνασιάρχου ἦτο εὐστοχώτατον, καὶ ἐξῆλθον τὸν πρὸς τὸν παραστάτην ἀντιπρόσωπον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας Κον Δημ. Μ. Σάρρον, τὸν μέγαν Ἑπειρώτην Διδασκαλὸν καὶ ἐρμηνευτὴν τοῦ δράματος δικαίως.

Τὸ ἐκτυλιχθὲν δράμα τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τινὶ δωματίῳ τοῦ μέγ. ἑτῶν ὁδῶν Σταδίου καὶ Κοραῆ ξενοδοχείου τῶν «Ἀθηνῶν» ὅπου ὁ συμπολιτὴς μας μαγαλέμπορος κ. Ἰωάννης Κούρεντας, πᾶν ἄλλο ἢ γεννημένος νὰ φρονεῖ ἄνθρωπον, ἐφόνευσε τὸν ἐπίσης συμπολιτὴν μας γαμβρὸν τοῦ ἐπὶ θυ. αὐτῇ Ἀλέκον Ἰωαννίδην, Οἰκονομικὸν ἑσραον Δαρίσσης θεωρούμενον ἀρίστον πολιτὴν, ἐνέστη πρὸς ὃς κεραιὸς ἐν τῇ φιλικότητι πέλει μᾶς, ἐτάραξε τὴν γαλήνην αὐτῆς, καὶ συνεκίνησε ὅτι μόνον τοὺς συγγενεῖς τοῦ παθόντος, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρον τὴν Κοινωνίαν. Ἐνεκα τῆς κοινῆς θύσεως τοῦ τε δράματος κ. Ἰ. Κούρεντας καὶ τοῦ θύματος Ἀλ. Ἰωαννίδου κατεστάθη ἀγαθὴ περὶ ἀμφοτέρων ἰδέας, θλίβονται πᾶντες διὰ τὸ τραγικὸν γεγονός τοῦ νὰ φονεῖται ὑπερήλικος ἀνθρώπος τὸν γαμβρὸν του, καὶ δὲ τὸν ἑνὸς τῆς θυγατρὸς του, εὐδοκίαν συμμερίζεται τὰς διαμεριφθείσας, μεταξὺ πένθετος καὶ γαμβροῦ κατεργείας. Κἀνεις δὲν πιστεύει ὅτι ἡ θυγάτηρ τοῦ κ. Ἰω. Κούρεντας Κλέω, κόρη ἐντιμότητος οἰκονομίας ἐπελάθεται τὸν πρὸς τὸν σύζυγόν της καθηκόντων τιμῆς, οὐτε καὶ εἰς ὁ παθὼν σύζυγος Ἀλ. Ἰωαννίδης κατεπατάλησε τὴν πρῶτην τῆς συζύγου του, γνωστὸς ὡς ὁ ἀφῆκτος καὶ χρηστὸς ἀνδρᾶς.

